

”Att vara eller icke vara”

Visste du, att du har ett val?

”Kristendomen har ett budskap, som, om det är falskt, saknar betydelse, men om det är sant, är av oändlig betydelse. Det enda, den inte kan vara, är måttligt angelägen” (C. S. Lewis).

PÅSKEN ÄR EN AV DE FÅ GÅNGER, SOM kyrkorna kan vara tämligen säkra på, att det kommer mycket folk, även om det troligtvis inte blir fullsatt. Bara omkring en av fem av dem, som betraktar kristendomen som sin religion, kommer i själva verket till en gudstjänst. Det stora flertalet tycks vara nöjda med att fira Jesu uppståndelse med de festligheter och traditioner som omger högtiden.

Det verkar som om man inte har mycken insikt om, och heller inte något verkligt intresse för, vad som borde vara *den utan jämförelse viktigaste händelsen i hela mänsklighetens historia.*

Det är vad man kunde vänta sig, att en kristen tidskrift skulle säga. Men försök att inte läsa det som bara ännu ett exempel på ett evangeliskt budskap. Försök i stället tänka på uppståndelsen i icke religiösa termer.

Antag att du hade läst följande påstående någon annanstans än i bibeln: ”Jag är den, som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket”. Det är ett citat från Uppenbarelseboken, som skrevs omkring 60 år efter det att Jesus hade blivit gisslad, korsfäst och torterad till döds och kvarlevorna av hans kropp hade blivit lagda i en bevakad grav.

Om detta citat är sant, innebär det en ändring av det sätt varpå vi brukar besvara varje viktig fråga om liv, död och tillvarons mening. Denne man blev dödad och begravd men steg ut ur sin grav och lever alltså. Han säger, att han nu innehar nyckeln till din grav och på så sätt kan rädda också dig från döden, om du tror på honom. Du ställs sålunda inför ett märkligt påstående: *Döden är inte oundviklig. Du har ett val.*

Det är fullt förståeligt, om folk tycker det är svårt att tro på detta. De, som verkligen av brinnande övertygelse gör det, glömmer ibland, att deras tro i sig själv inte är något ovedersägligt bevis. Det finns berättigade frågor, och de bör ställas, därför att de kan besvaras. Men låt inte slutsatsen förringas av argumenten.

Vi upprepar: *Om Jesus uppstod, så är döden ett val.* Du skulle väl vilja kunna göra det valet?

Genombrott

Vi vill inte dö. Tanken på att inte längre finnas till är skrämmande. Det är därför man vid varje vetenskapligt genombrott, som utlovar en förlängning av livet, om än med en liten bit, kan vara säker på, att det slås upp i rubrikerna. Kanske känner du till en nyutkommen rapport om ett experiment, där man har lyckats fördubbla livslängden. Det gäller än så länge bara fruktflugor och nematoder, men det är säkerligen bara en tidsfråga, innan man inom den genetiska forskningen lyckas komma underfund med, hur man kan övervinna vadän det är som förorsakar åldrandet.

Genom bättre hälsovård har man redan trängt sig fram på andra sidan om 70-årsgränsen och vetenskapsmän är säkra på, att de skall kunna pressa ut ytterligare ett eller annat årtionde. Det är knappast odödlighet, men ändå, där det finns liv, finns det hopp.

Att frysas till liv!

I USA har man gått ett steg längre. Efter döden kan kroppen bli behandlad med konserveringsvätskor och nersänkas i ett kar med flytande kväve vid en temperatur av -190°C . Sedan, om och när teknologin har avancerat till det stadium, där man kan återuppliva den döde, så

skall man tinas upp och bli förd tillbaka till livet.

Men, även om det skulle fungera, så är det ändå bara att uppskjuta det oundvikliga. Från det ögonblick vi föds, så är det åtminstone ett som är säkert, nämligen vårt slutliga utplånande. Eller är det inte det?

Gyllene klicheer

I den ”gyllene versen”, som har blivit så välkänd, att intrycket av den trubbats av, säger bibeln: ”Så älskade Gud världen, att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv” (Johannes 3:16).

Du känner historien. Jesus blev född i en familj till en judisk timmerman för omkring 2000 år sedan. Efter hans födelse och en dramatisk flykt från den mordlystne kung Herodes, slog sig familjen till ro för att leva ett obemärkt liv i staden Nasaret i Galiléen.

Men när han var omkring 30 år, började Jesus undervisa om ett sätt att leva, som erbjöd hopp och frälsning. Han gjorde detta vid en tid, då hans folk sökte en ledare, genom vilken de skulle befrias från romarna, som hade ockuperat deras land. För en tid verkade Jesus vara den de sökte, och han var populär bland massorna. Men hans lära utmanade etablissemangen, som sammansvor sig mot honom. Hans liv slutade uppenbarligen som ett misslyckande, när han blev avrättad på falska anklagelser.

Om Jesus inte hade varit annat än en framstående lärare, en vänlig människa, ett gott exempel men inte mer, så skulle det ha varit slutet på historien.

Men Jesus Kristus var ingen vanlig mänsklig varelse. Han var Guds son, som avstått från sin makt och levde bland
(forts på sidan 3)

”Kärleken är en öppen hand utsträckt för att hjälpa”

av Alan W Beal

*”Mästare, vilket är det största budet i lagen?” Han svarade honom: ’Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd’. Detta är det största och det första budet. Sedan kommer ett av samma slag: ’Du skall älska din nästa som dig själv’ ”
(Matteus 22:36–39).*

V ID LÖVHYDDOFESTEN I IDRE FJÄLL förra året fick kören privilegiet att sjunga en underbar sång som heter ”What is love?” (Vad är kärlek?).

”Kärleken”, säger sången, är en plats dit du alltid är välkommen; kärleken är en öppen hand utsträckt för att hjälpa; kärleken kommer från Gud, och där Guds namn hålls i ära, där finns kärleken”.

Dessa vackra ord är inte direkt tagna ur Bibeln, men man hör ett tydligt eko därifrån. De berättar att kärlek välkomnar och bryr sig om (Matteus 25:35–36), att kärleken är gudomlig (1 Johannesbrevet 4:7) och finns där Guds namn hålls i ära (Matteus 18:20): ”Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem”.

Därför är det naturligt, att när vi träffas, för att i andakt och tillbedjan ära Gud, så finns kärlek där vi är samlade, eftersom Gud är kärlek. Lika naturligt finns det kärlek bland de församlade som hyser en äkta, varaktig omsorg för varandra; och att verkligen bryr sig om andra är precis vad kärlek är.

Kärlek, medmänsklighet och ”agape”

I modern tid har ordet kärlek till stor del kommit att bli synonymt med förälskelse och passion. Man förbiser ofta att ordet

har andra betydelser. Det ursprungliga grekiska ordet ”agape”, syftar mera korrekt på broderlig, kristen kärlek, d.v.s. medmänsklighet.

En definition för medmänsklighet är: ”att ge till behövande; en vänlig inställning till andra och kärlek till medmänniskorna”. Att vara mänsklig är att vara kärleksfull, vänlig, mild, barmhärtig, ömsint, misskundsam, ädelmodig, förstående, tillmötesgående, hänsynsfull, hovsam, skonsam, tolerant, vidsynt och måttfull.

Dessa är egenskaper hos en person som bryr sig om andra. Och eftersom omsorg för andra är vad medmänsklighet, eller kärlek, är, så vet vi att Gud bryr sig om oss, för Gud är kärlek.

Kärlek är en skuld: en förpliktelse, eller, en moralisk skyldighet, att betala eller utföra

något. ”Stå inte i skuld till någon, utom i er kärlek till varandra. Ty den som älskar sin medmänniska har uppfyllt lagen” (Romarbrevet 13:8).

Orden ”stå i skuld” uttrycker att kärlek är den enda skulden vi har där avbetalningarna aldrig kan ta slut. Det spelar ingen roll hur mycket vi har älskat, vi har en varande förpliktelse att fortsätta älska.

Att ”älska sin medmänniska” gäller inte bara andra kristna, utan alla männi-

skor. ”Lagen” som åsyftas är den lag som lär ut moraliskt och socialt ansvar: Guds lag.

Kärleken: Guds lag i uppfyllelse!

I vers 9 får vi veta att alla buden sammanfattas i orden: ”...älska din nästa som dig själv”. Och vem är då vår nästa, vår medmänniska? Jesus lär oss, bland annat genom liknelsen om den barmhärtige samariten (Lukas 10:25–37), att vår nästa är den som behöver vår hjälp. Vem det än vara månde som behöver hjälp är alltså vår angelägenhet!

I vers 10 upprepar Paulus att kärleken inte gör någon illa och att den därför är Guds lag i fullhet. Detta tål att begrundas! Kärleken — äkta aktiv försorg om andras välbefinnande — är att uppfylla Guds lag!

I första Johannesbrevet 3:4 står det: ”Den som syndar bryter också mot lagen...” Tredje Moseboken, en del av den lagen, säger, ”Du skall inte hysa hat till din broder i ditt hjärta...” (3 Moseboken 19:17). Alltså bryter man mot lagen när man hatar.

Johannes skriver i första Johannesbrevet 4:20, att den som hatar sin broder, kan inte älska Gud, och Matteus 22:37–39 gör det helt klart att kärleken till Gud är det första och största budet i denna lag och att det andra stora budet (att älska vår nästa) är lika viktigt som det första. Därför kan ingen som saknar äkta, kristen omsorg för andra uppfylla Guds lag. Endast i den som älskar och bryr sig om, går Guds lag i uppfyllelse.

I de 18 verserna från första Johan-

... vår nästa är den som behöver vår hjälp. Vem det än vara månde som behöver hjälp är alltså vår angelägenhet!

nesbrevet 4:7 till 5:3 används orden "kärlek" och "älska" inte mindre än 32 gånger! Dessa skriftställena kan tyckas svåra, men på samma gång så är de ju väldigt viktiga. Låt oss därför titta lite närmare på några av dem.

Ett förhållande med Skaparen

I kapitel 4:7–8 skriver Johannes: "Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud..." Johannes uppmanar oss att utöva en gudomlig omsorg för varandras väl och ve; "...och den som älskar," fortsätter han, "är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek". Med andra ord så betraktar Gud, som sina barn de som älskar och av hjärtat bryr sig om sina medmänniskor. De åtnjuter ett förhållande med honom på grund av sin omtänksamma inställning. Men för den som är likgiltig inför andra människors behov, är ett sådant förhållande inte möjligt.

Likasinnade åtnjuter en förståelse, en samhörighet och frändskap, som olik-sinnade inte upplever. Bara den person som, på något sätt, är på samma våglängd som Gud, kan känna honom, alltså ha ett förhållande med honom.

"Gud är kärlek" (verserna 8 och 16) och med det menas att hans natur och allt han gör genomsyras av kärlek: Han bryr sig om och tar hand om sin skapelse. Därför är det ganska självklart, att också vi måste ha kärleken som drivkraft, för att kunna ha ett förhållande med Den som är kärlek.

I första Johannesbrevet 4:12 står det: "Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi

älskar varandra, är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss".

Vad Johannes säger är att Gud är källan till den kärlek vi äger, och att hans kärlek är fullständig — fullt synlig — när vi behandlar andra kristna lika kärleksfullt. Det är då som den Gud, "ingen har någonsin sett..." är fullt synlig, i dem som älskar, för Gud lever i dem. Eller som Paulus säger: "...men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig..." (Galaterbrevet 2:20).

Den överlägsna vägen som leder till frälsning!

Det står i första Johannesbrevet 4:17 att:

"I detta har kärleken nått sin fullhet hos oss: att vi kan vara frimodiga på domens dag, ty sådan som Kristus är, sådana är vi i denna världen". Vi är alltså av samma sort som vår Herre och Frälsare. Att vi, liksom Kristus le-

ver i kärlek, visar att Gud som är kärlek, lever i oss. Och med den insikten inser vi att vi frimodigt kan möta Kristus när han återvänder, vi skall uppstå!

Vers 18 tröstar med: "Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken fördrivar rädslan..." frukta alltså inte Guds dom, för äkta kärlek leder till frälsning.

"Vi älskar därför att han först älskade oss" (vers 19): Gud är till syvende och sist all kärleks ursprung, och då äkta kärlek är något vi själva är ur stånd att

åstadkomma, måste kärlek först ges av Gud.

"Ty detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud" (1 Johannesbrevet 5:3) betyder helt enkelt, att när vi uppfyller hans lag, vi älskar vår Skapare.

I första Korinthierbrevet 12:31 beskriver Paulus kärleken som, "...en väg som är överlägsen alla andra", och fortsätter sedan i kapitel 13 att övertyga oss om dess överlägsenhet.

Den mest fantastiska förmåga betyder ingenting om den inte, med kärleken som motivation, sätts i arbete. Om kärleken inte är drivkraften i det vi gör, är det till ingen nytta om vi så offerar våra

liv.

Kärleken, säger Paulus, är tålmodig och vänlig, den varken avundas eller skryter. Kärleken är inte högfärdig, den är inte elak, ej heller självisk och stridslysten.

Kärleken är inte långsint, den står

emot det som är fel men gläds med sanningen. Kärlek beskyddar, förtröstar och fortsätter alltid att hoppas. Kärleken håller ut.

Paulus avslutar med: "Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken" (vers 13).

Kärleken är den ledande principen som styr allt Gud och hans friköpta människor är och gör.

Och därför överträffar kärleken alla andra gåvor, av den enkla anledningen att kärleken överlever dem alla. □

...därför överträffar kärleken alla andra gåvor, av den enkla anledningen att kärleken överlever dem alla.

(forts från sidan 1)

oss som människa. Hans stund på jorden fick en fantastisk följdverkan. Sedan hans döda kropp, i tre dagar, legat i en grav, som var uthuggen i klippan, återupptod han.

Efter sin uppståndelse sade Jesus, att han skulle leva i evighet, och att han skulle leda alla, som trodde, till att dela det livet också. På så sätt är inte döden längre det oundvikliga ödet för en människa. Jesus Kristus har gjort evigt liv till ett val.

Det är därför män och kvinnor, som

kommit att inse sanningen om Jesus Kristus och känner kraften från uppståndelsen, har en totalt annorlunda syn på liv och död. I stället för att klamra sig fast vid sina liv "in i det sista", så har de accepterat framtidsperspektivet på sin egen fysiska död med sinnesro, eftersom de vet, att den bara är temporär och att nytt, evigt liv, fritt från smärta, ångslan och lidande, är säkerställt. Jesus Kristus erbjuder dem ett val mellan liv och död, och de väljer livet.

Många av våra läsare har gjort det valet. Andra är inte lika övertygade.

Det är förstaeligt. Det är att begära mycket att sätta sin tro till någon, som blev avrättad och begravd för nästan 2000 år sedan, och att fatta beslut — verkliga, genomförbara dagliga beslut — byggda på föreställningen om, att han fortfarande lever och vill hjälpa dig att också leva för evigt.

Men antag nu, att det är sant. "Jag var död, och se, jag lever, och jag har nycklarna till din grav". Ligger det någonting i Jesu Kristi otroliga påstående?

Är du inte skyldig dig själv att ta reda på det? □

Vem eller vad är du?

— en vissnande krukväxt i ett kantstött, sprucket kärl eller en omplanterad blomma i en rengjord, nypolerad kruka?

av Eva Beal

SÅ HÄR MITT I SOMMAREN ÄR DET säkert inte många som drar sig till minnes den gångna vintern. Dagarna är ljusa och långa, semestrarna är här och det är lätt att känna ett allmänt välmående.

Men tänk tillbaka några månader, till vinterns slutskede, när vi gick och vändade på att våren äntligen skulle tränga undan Kung Bore, och släppa fram den värme som behövs för att starta den årliga livscykeln. Våren, när solens ljus ger oss förnyade krafter, och flora och fauna spritter till liv igen efter sin vinterdvala.

Ett nytt kärl

Alla har vi ett behov av att då och då få vara ifred med våra egna tankar — att få meditera över livet och den egna tillvaron. Mina bästa stunder är när jag pysslar med mina växter. Då försvinner denna världens elände och jag upplever en oöverträffad inre frid. För en kort stund är det som att förflyttas till Uppenbarelsebokens 21:a kapitel där inga tårar finns, ingen död, ingen sorg, ingen klagan och ingen smärta. Allting är nytt (Uppenbarelseboken 21:4–5).

Har du någon gång reflekterat över vissa likheter mellan det kristna livet och en blommas? En vacker växt, full av knoppar och utslagna blommor, planterad i en ren, glänsande kruka är en fröjd för ögat. Den skänker glädje och tillfredsställelse. En människa som strävar efter att "...älska Herren sin Gud av hela sitt hjärta, och sin nästa som sig själv ..." (Matteus 22:37, 39) sprider också mycken glädje och värme till sin omgivning.

Samtidigt med vårens intåg är det dags att plantera om krukväxterna. Krukan skall ses över och rengöras. En blomma, om än aldrig så vacker, mister mycket av sin skönhet planterad i en

kantstött och sprucken kruka. En maniska, om än aldrig så charmig och attraktiv, mister mycket av sin charm om hennes gärningar och ord inte motsvarar den yttre skönheten.

Vi kan liknas vid krukans, som behöver rengöras eller omformas. "...du är ju vår fader, vi är leret...vi är allesammans verk av din hand" (Jesaja 64:8). Gud har skapat oss och med hans hjälp kan vi göra oss kvitt det onda och bli ett kärl för finbruk, rent, användbart och färdig att nyttjas för allt gott (2 Timotheosbrevet 2:21). Med hans hjälp kan vi uppnå den inre skönhet som omvandlar även den mest oansenliga människa till en vacker varelse.

Ny jord

Vår blomma behöver ny jord för att växa och frodas, kunna sätta nya skott och bilda blommor. Jord är liv.

Liksom blomman behöver vi planteras i ny, god jord för att kunna växa. Vi behöver ständigt förnyade kunskaper och ökad förståelse för att kunna utvecklas och blomma ut till de varma, kärleksfulla varelser Gud vill att vi skall vara. Guds ord: "Varje bok i skriften är inspirerad av Gud..." (2 Timotheosbrevet 3:16), liksom den kristna gemenskapen: "Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar..." (Hebreerbrevet 10:24), är vår jord. Det är i bibeln och bland våra kristna bröder och systrar som vi lär oss vad verklig kärlek är.

Vatten och näring

Men vår blomma kan inte växa enbart i ny jord. Den behöver någonting mer. Ständig tillgång till nytt, friskt vatten är ett måste.

Dessutom behövs ännu en viktig ingrediens, nämligen näring. Utan näring får vår blomma inte den där riktiga

lystern, som gör den till någonting alldeles speciellt.

Likadant är det med oss människor. Det är Jesus som ger oss det klara, rena livgivande vattnet utan vilket vi skulle gå en säker död till mötes. Jesus säger: "Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom med ett flöde som ger evigt liv" (Johannes 4:14).

Av oss själva kan vi inte förstå Guds ord och vilja; utan kunskap och förståelse om honom mister vi vår utstrålning. Vår näring får vi i form av den helige ande, utan vilken det skulle vara omöjligt för oss att leva efter de livsbetingelser som det innebär att vara kristen.

Kärlek och vänskap

När vi betraktar Guds skapelse blir vi ständigt påmind om hans kärlek till oss. "Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom" (Johannes 3:16–17).

Alla behöver vi kärlek och vänskap här i livet. "...Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom" (1 Johannesbrevet 4:16), och Jesus är vår vän (Johannes 15:15).

Med kärlek och vänskap kan vi leva upp och blomma ut. Med kärlek och vänskap kan vi sprida glädje, värme och hopp i en annars så våldsam och alltmer dyster värld.

Vem eller vad är du?

Vem eller vad är du? Eller kanske hellre, vem eller vad *vill* du vara? En vissnande krukväxt i ett kantstött, sprucket kärl eller en omplanterad blomma i en rengjord, nypolerad kruka? □